

Pracovní list pro žáky č. 2a – ÚRYVEK Č. 2**Láska k bližnímu**

Nešťastný chlapec dostal jméno podle dne svého nalezení – Quasimodo. Jeho zachránce byl kněz Claude Frollo. Ujal se ho, přijal za svého, živil jej, vychoval jej. Ještě jako maličký utíkával se Quasimodo k nohám Claudia Frollo. Ten jej naučil mluvit, číst, psát. A nakonec ho učinil zvoníkem.

...

Také Quasimodova vděčnost byla hluboká, bezmezná. ... A třeba býval obličej adoptivního otce často zachmuřený a přísný, ... přece ta vděčnost ani na okamžik neochabla. V Quasimodovi měl nejoddanějšího otroka, nejochotnějšího sluhu, nejbdělejšího psa. Když ubohý zvoník ohluchl (při své práci na vrcholu chrámu ve zvonici denně naslouchal hroznému zvuku velkého zvonu, který ručně rozhoupával každou hodinu), vytvořila se mezi ním a Claudem Frollo řeč posuňková, tajemná a srozumitelná jen jim. Tak se stal kněz jedinou lidskou bytostí, se kterou si Quasimodo uchoval spojení. Na tomto světě se stýkal jen s chrámem Matky Boží a s Claudem Frollo. ...

Oddanost zvoníkova byla tak veliká, že kdyby kněz jenom kývnul, aby zvoník pro jeho potěšení, radost skočil z věže, byl by se okamžitě z ní vrhnul dolů...

Přestože byl Quasimodo v dospělosti velmi silným, před svým chráněncem se stával ubohým, neobratným a nemotorným stvořením se skloněnou hlavou a prosícíma očima. ...

Jeho vděčnost a oddanost byla vypjatá k nejzazší mezi, kterou bychom nedovedli k ničemu přirovnat. ... Můžeme tedy říci, že Quasimodo miloval kněze tak, jak nikdy pes, ani kůň nebo slon nemilovali svého pána.

D**1.5**

Pracovní list pro žáky č. 2b – OTÁZKY K PRACOVNÍMU LISTU Č. 2a

1. Byl Quasimodo svému adoptivnímu otci vděčný, dával to najevo?

.....

.....

.....

.....

2. Můžeme říci něco o Quasimodových vlastnostech?

.....

.....

.....

.....

3. Na jakém základě se vyvinul vztah chlapce k Frollovi?

.....

.....

.....

.....

4. Měl Quasimodo přátele?

.....

.....

.....

.....

D**1.5**